

sledkem toho ovšem ze záboru vypadne, t. j. ze záboru se propouští, třeba i žal. úřad výslovně to v nař. rozhodnutí neuvedl.

Byl tedy žal. úřad dle § 61 cit. zákona oprávněn poplatek 10 proc. z hodnoty nemovitosti té předeepsati a je tato námitka stížnosti bezdůvodná.

Další nezákonnost tohoto bodu nař. rozhodnutí vidí stížnost v tom, že poplatek onen se předpisuje, ačkoli jde o stavby a nikoli o půdu zemědělskou neb lesní. V tom směru vyslovil již nss ve svém nálezu ze dne 22. června 1921 č. 8126, Boh. č. 899, na který se dle § 44 j. ř. poukazuje, že poplatku onomu podrobena jest zabraná půda vůbec, pokud se ze záboru propouští, a nikoli pouze půda zemědělská neb lesní. Nss trvá na tomto právním názoru a je proto i tato námitka stížnosti bezdůvodnou.

Musela proto stížnost, pokud brojí proti bodu 3. nař. rozhodnutí, býti zamítnuta jako bezdůvodná.

Č. 1355.

V y v l a s t n ě n í: I. Vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných domků je dle zák. ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. přípustno i pro osoby, které nebydlí v obci, kde leží pozemek vyvlastňovaný. — II. Význam řádně vyhotovené doručky.

(Nález ze dne 10. května 1922 č. 6500.)

V ě c: Marie F.-S. v B., (adv. Dr. Z. Stein z Prahy) proti županskému úřadu v Trenčíně o vyvlastnění pozemku pro stavbu obytného domku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Žal. úřad nevyhověl nař. rozhodnutím stížnosti ředitelství velkostatku Marie F.-C. do nálezu hlavního služnovského úřadu v Trenčíně z —, jímž bylo vyvlastněno 500 m² z parcely, zapsané v pozemnoknižní zápisnici obce B. č. — na stavbu jednoho obytného domku pro Josefa Š. v K. za náhradu 1 K za 1 m².

Ve stížnosti k nss tvrdí st-lka, že ředitelství velkostatku obdrželo pozvání k místnímu jednání za příčinou vyvlastnění zmíněné části pozemku teprve po provedeném šetření, takže se nemohlo zúčastniti tohoto jednání. Toto tvrzení jest v odporu se spisy, v nichž nalézá se potvrzenka řádně datovaná a podepsaná, dle níž bylo pozvání k šetření ustanovenému na den — doručeno ředitelství st-lčina velkostatku v B. dne —. Tato stvrzenka jest úředním dokladem o dni doručení tohoto pozvání, veřejnou listinou požívající plné víry a sluší datum doručení takto prokázané pokládati potud za pravé a správné, dokud konkrétními skutečnostmi nebylo dokázáno, že listina ta jest falsem nebo že její obsah jest nesprávný. Takových konkrétních skutečností st-lka vůbec neuvedla. Právem tedy považoval žal. úřad za den doručení pozvánky k místnímu jednání den, v doručence udaný, t. j. den — a dospěl k závěru, že st-lka aneb její zmocněnec mohl se k jednání dostaviti.

St-lka dále namítá, že dle intence zákona lze pozemky vyvlastňovati pro stavbu jen tehdy, navrhuje-li vyvlastnění osoba, která má své bydliště v obci, v níž vyvlastňovaný pozemek leží, a že nelze vyvlastňovati pozemky pro osoby, které mají své bydliště v jiné obci, a dovozuje, že

vyvlastnění pozemku pro Josefa Š. není přípustné, poněvadž tento bydlí v K.

Dle §§ 1 a násl. zákona ze dne 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. o stavebním ruchu lze pozemky tam vyjmenované vyvlastňovati pro stavbu obytných domků nebo pro stavbu budov určených pro veřejnou potřebu a komunikace k tomu nutné. Mluví-li zákon zcela všeobecně o vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných domů, není žádného podkladu pro názor, že pro stavbu obytných domů lze pozemek vyvlastniti jen tehdy, má-li vyvlastnitel řádné bydliště v té obci, v níž leží vyvlastňovaný pozemek. Kdyby chtěl zákon vyvlastňování pozemků v tomto směru omeziti, byl by to musel vysloviti; takového omezujícího ustanovení však zákon o stavebním ruchu neobsahuje. Intencí tohoto zákona jest, aby byla odstraněna nynější nouze o byty vůbec, tedy aby byly opatřeny byty pro osoby, které bytů nemají, při čemž jest zcela nerozhodno, má-li ten, kdo stavěti chce, v obci, v níž vyvlastňovaný pozemek leží, bydliště či nikoliv. Není tedy odůvodněna námitka, že žal. úřad porušil zákon tím, že vyvlastnil pozemek pro Josefa Š., ač v obci B. nebydlí.

Výtka, že odškodnění nebylo ustanoveno správně, když se za 1 m² stavebního pozemku přiřkla 1 K, není ve stížnosti vůbec odůvodněna a nelze k ní proto dle §§ 18 a 21 zák. o ss hleděti.

Jest tedy stížnost ve všech bodech bezdůvodna.

Č. 1356.

Úředníci státní: T. zv. »slovenská výhoda« přiznaná státnímu zaměstnanci, který byl trvale přikázán službou na Slovensko (usn. vlády z 27. července 1920 a výnosy pres. min. vnitra z 3. června 1921 č. 13.351 a z 22. července 1921 č. 17.260), nezaniká, když zaměstnanec ten byl později přesazen na jiné místo mimo Slovensko.

(Nález ze dne 11. května 1922 č. 6449.)

Věc: Otta E. v D. (adv. Dr. A. Straka z Prahy) proti ministerské radě a ministerstvu zemědělství v Praze stran zřeknutí se pořadí a služebních požitků se slovenskou výhodou.

Výrok: Naříkané rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 6. října 1921 č. — zrušuje se pro nezákonnost; stížnost do usnesení ministerské rady ze dne 23. června 1921 č. — zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Dle dekretu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska č. — byl st-1, jenž byl od 30. listopadu 1918 ministerským tajemníkem a přidělen ministru s plnou mocí pro správu Slovenska k organizaci politických úřadů na Slovensku, rozhodnutím presidenta republiky z 3. září 1919 jmenován ministerským radou ve statu konceptních úředníků politické správy na Slovensku v V. hodn. třídě 1. stupeň platový s platností od 31. července 1919. V roce 1921 bylo stanoveno, že má býti přeložen ze Slovenska k ministerstvu zemědělství do Prahy. Při jednání o tom st-1 mimo jiné protokolárně 9. června 1921 prohlásil, že pro případ převzetí do služeb ministerstva zemědělství vzdává se svého pořadí ve statu tohoto ministerstva ve prospěch několika jménem uvedených úředníků tam slou-